

Jens Hald Madsen (V):

I Venstre mener vi, at det er en helt relevant debat, Enhedslisten har bragt på banen, for global handel skaber vækst, men den stiller også krav om ansvar til alle, og derfor er vi i Venstre enige med Enhedslisten i, at der *skal* stilles krav vedrørende arbejdsforhold; der *skal* stilles krav vedrørende miljøet, og der *skal* stilles krav vedrørende den spekulation, der sker, bl.a. i skatteforhold. Derfor er det selvfølgelig vigtigt at fastsætte nogle rammer, men det skal være – og det vil jeg understrege – nogle rammer for en positiv vækst.

Vi har set den tendens, at selv vore egne forbrugere stiller større og større krav til, hvor et produkt bliver fremstillet, af hvem det bliver fremstillet, og hvordan det bliver fremstillet. Her ligger der altså nogle krav om en gensidighed i form af internationale aftaler.

Vi kan, som hr. Frank Aaen meget rigtigt sagde, holde mange store taler. Men hvis de skal føres ud i handling, kræver det, at vi gør det internationalt, og her har Danmark rent faktisk gjort et stort stykke arbejde, både i ILO, i WTO, i EU-regi og i FN-regi. Derfor mener jeg rent faktisk, at Danmark har en førerposition, også når det gælder miljø og alternative energikilder. Vi skal sågar have formandskabet for FN's klimakonference i 2009.

Et af de store problemer i WTO har jo været, at Afrika som region har været en slags gidsel for store kommende industrinationer. Vi skal hjælpe afrikanerne ud af den problematik for at få øget den regionale handel, der skal foregå i Afrika. Faktisk er det sådan, at 70 pct. af den told, som udviklingslandene opkræver i dag, bliver opkrævet og betalt af andre udviklingslande, og derfor er det helt afgørende, at vi får sat fokus på frihandel.

Kl. 10.35

Der er mange succeshistorier. Succeshistorierne går fra Sydkorea over Kina til Mexico, og deres fællesnævner er, at landene har fået åbnet deres økonomier for handel og for udenlandske investorer. Eksempelvis har Mexico forvandlet sig fra at være et decideret udviklingsland til et land, hvor 17 millioner ud af de godt 100 millioner indbyggere har et velstandsniveau, som svarer til eller er højere end det danske gennemsnit. Kina begyndte for alvor at åbne sin økonomi i løbet af 1990'erne, og det skønnes, at 300 millioner indbyggere er blevet løftet ud af fattigdom. Derfor har det altså betydning, at vi får lavet de rammer.

Nogle gange føler jeg måske, at der er en lidt negativ holdning hos Enhedslisten, men mit spørgsmål er: Hvad er alternativet? Når Enhedslisten taler om lønpres og dårlige arbejdsforhold, bliver jeg måske nødt til at sige, at den diskussion kan man kun have, hvis der er en industri i det pågældende land, og det er præcis det problem, en region som Afrika har haft. Der har simpelt hen ikke været noget arbejde, og der har ikke været spørgsmål om arbejdsrettigheder, fordi man ikke har kunnet få investorer ud til mange afrikanske lande, og problemstillingen er stadig den samme.

Uden at drille Enhedslistens ordfører bliver jeg derfor bare nødt til at sige, at der er blevet lavet mange planøkonomiske eksperimenter rundt om i verden, i Østeuropa og ikke mindst i Afrika. Her har der virkelig været et kapløb om at nå bunden, alle er blevet drevet ud i fattigdom, og derfor mener Venstre, at bistand kun er den nødvendige førstehjælp, og at det er frihandel, vi skal prøve at sætte nogle rammer op for.

Vi er grundlæggende enige i, at man kan frygte det, som Enhedslisten var inde på, men jeg synes blot, det er en fantastisk udvikling, der er sket. Med den øgede samhandel har man generation for generation set en øget velstand. Vel er der forskel på, hvem der tjener pengene, men generelt set har den haft en kæmpeindflydelse på, at så mange millioner mennesker rundt om i verden rent faktisk har fået øget deres velstandsniveau.

Jeg skal på vegne af Venstre, Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkepart fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Med henblik på fremme af en verdensomfattende bæredygtig udvikling opfordrer Folketinget regeringen til gennem EU og internationale aftaler forsat at arbejde for

- den bredest mulige støtte til opfølgning af ILO's oplæg til fremme af anstændige arbejdsvilkår i såvel ILO-medlemmernes interne som eksterne politikker, herunder i samarbejdet med tredjelande,
- en ambitiøs international miljøregulering, der medvirker til at bryde koblingen mellem økonomisk vækst og miljøbelastning, og som fremmer inddragelse af miljøhensyn i såvel offentlige som private dispositioner,